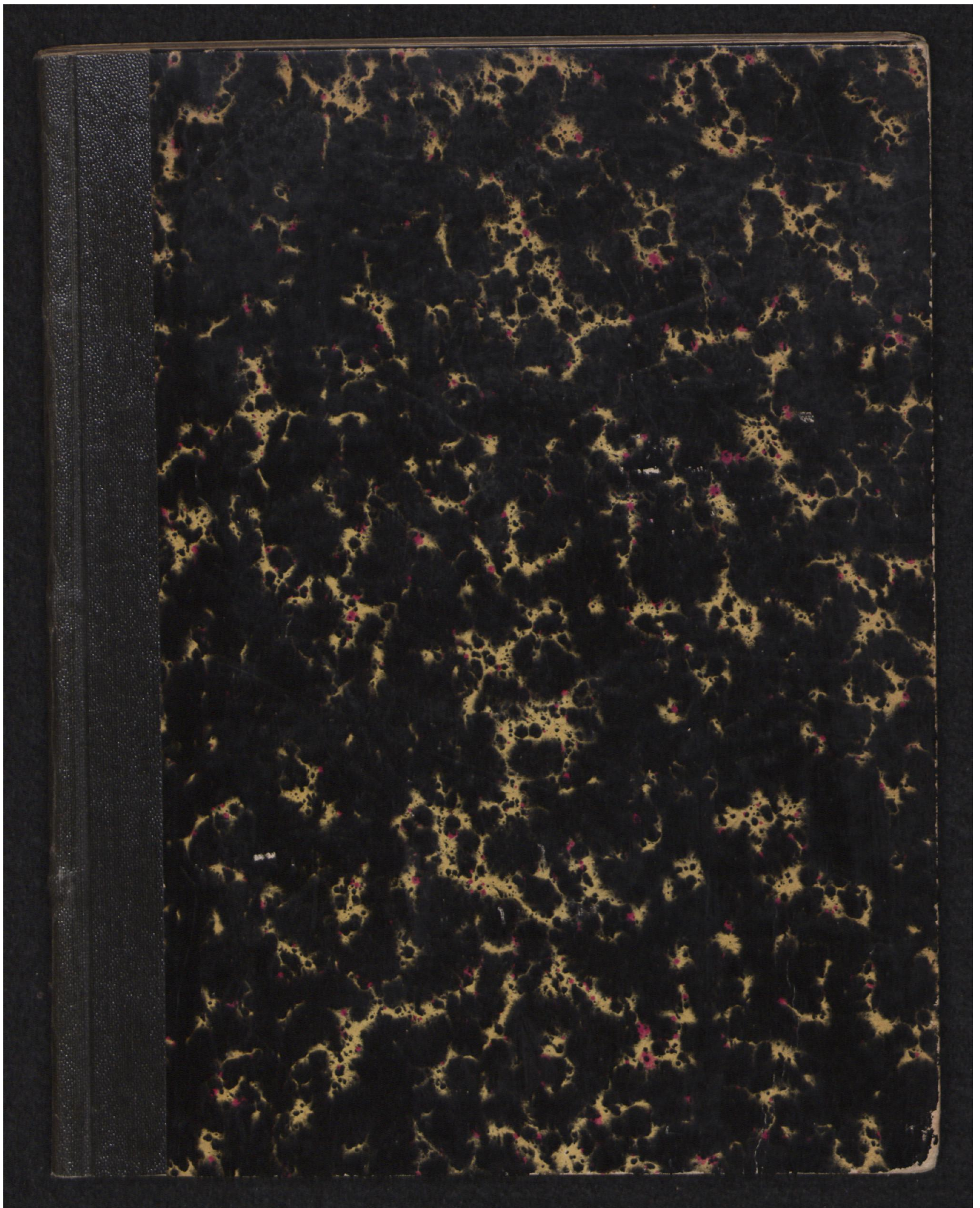
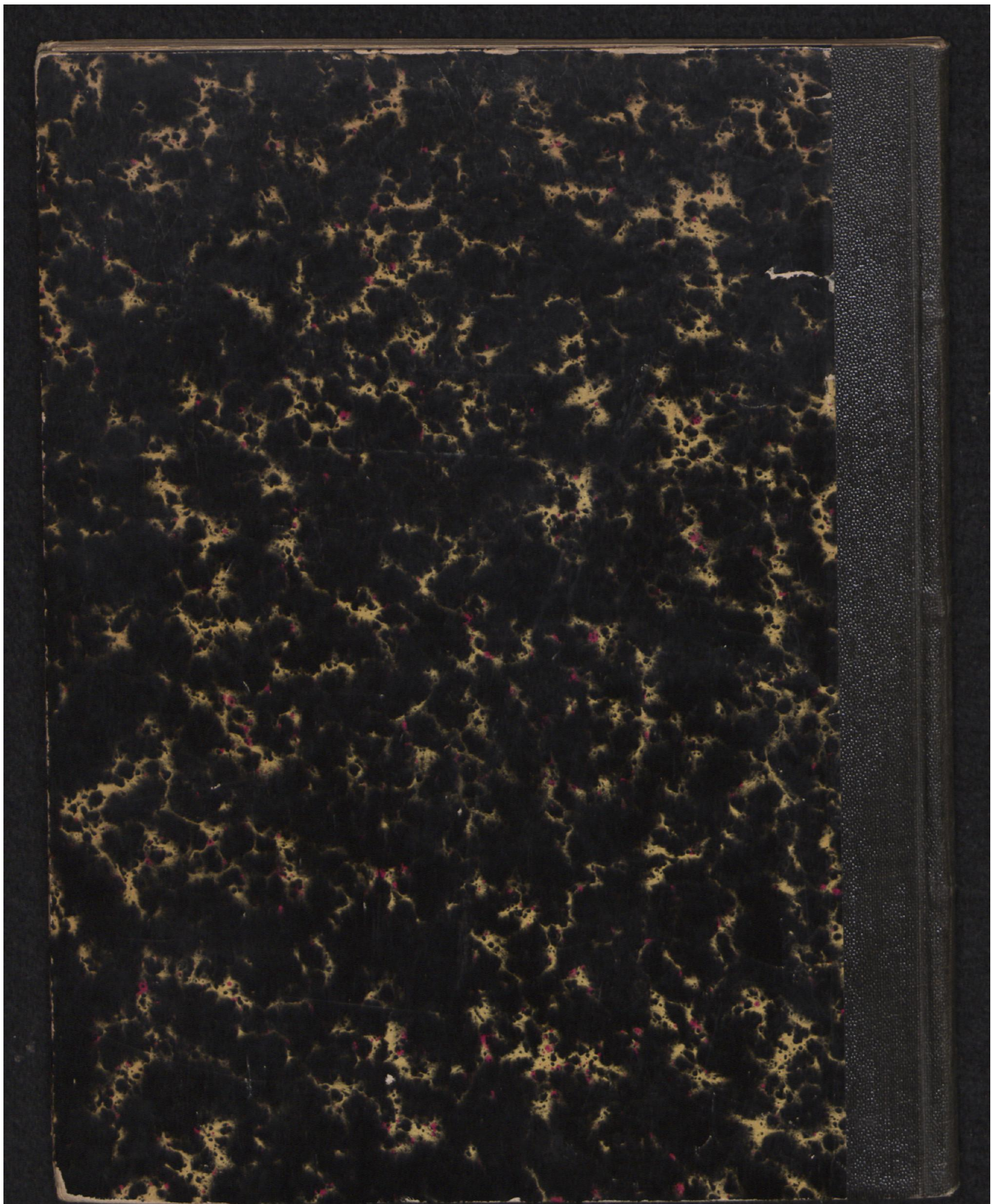
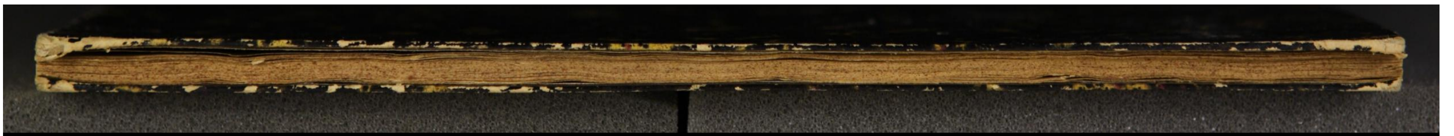

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

HISTORIA COMPENDIOSA AC SVCCINCTA SERENISSIMORVM DANIÆ REGVM:

Ab incerto auctore conscripta; nunc vero vsque ad CHRISTIANVM IIII. *deducta, primumque in lucem edita,*

opera & ſtudio

ERPOLDI LINDENBRVCH.

LVGDVNI BATAVORVM,
EX OFFICINA PLANTINIANA,
Apud Franciſcum Raphelengium.
cIↄ. Iↄ. XCV.

BIBLIOTHECA REGIA
HAFNIENSIS

Sereniſsimo potentiſsimoque

PRINCIPI

CHRISTIANO IIII.

Daniæ, Norwegiæ, Gothorum, Wandalorumque Regi; Duci Holſatiæ, Stormariæ, & Dithmarſchiæ; Comiti in Oldenborg & Delmenhorſt &c.

Domino ſuo clementiſsimo S.

SERIEM Regum, quibus florentiſſimum hoc regnum per totiiugos iam annos ſtetit, & in quo V. Serenitas locum centeſimum ſeptimum legitime obtinet, compendioſo ſermone ita concinnatam, vt anteceſſorum veſtrorum ætates & res præclare geſtas, non tam legere, quam numerare videamini, Celſitudini V. deuote offerre placuit. Anteceſſores enim tuos, Rex Clementiſſime, ita vno quaſi oculorum ictu perluſtrans, neſcio quo pacto, quamuis ſponte, animo tuo ſic à natura informato, ad ſummas virtutes contendas, & excellentiſſimæ indolis præclara ſpecimina

quotidie edas, maiori tamen æmulatione incitaberis *priscæ titulos præcedere famæ*. Sic de C. Iulio Cæsare (ne de aliis interim dicam) legimus, quamuis & is sponte sua non nisi ad summa contenderet, tamen cum imaginem & titulum Alexandri, cui ex rebus actis & auctis cognomentum Magno indidit antiquitas, vidisset, ita animo incensum, vt spretis repudiatisque quos gerebat honoribus, statim maiora animo moliri cæperit, eaque gesserit, quæ nulla vis, nulla potentia efficere potest, quin vigeant, floreantque perpetim. Ergo igitur hoc placido vultu accipe munusculum, quod etsi exiguum ac perquam pusillum, tamen vt spero & opto vtilitates suas habebit; nec tu id propterea respues. Nam *& in Oceanum riui cecidere minores*. Verum ne prologus, quod dicitur, sit fabula longior, abrumpam. Deus Opt. Max. auctor & stator CHRISTIANI nominis, Serenitatem V. in statione ista quam temperatis, diutissime seruet. Hamburgi VI. Idus Oct. ∞ IↃ.XCV.

Maiestati T. deuotißimus

ERPOLDVS LINDENBRVCH.

HISTO-

HISTORIA COMPENDIOSA ET SVCCINCTA *Serenißimorum Daniæ Regum.*

DAN.

PRIMVS Danorum Rex Dan eſt appellatus, à quo etiam regnum appellationem eſt ſortitum. Ideoque Dania ex primo Rege Dan nuncupatur. Hic ex vxore Gritha, ſummæ inter Teutones dignitatis matrona, genuit duos filios, Humblum & Lotherum. I

HVMBLVS.

Secundus Rex HVMBLVS, Lotheri fratris II
Tyrannide conſternatus, contempto Regni diademate, è Rege priuatus eſt factus. Nam in bello à fratre captus regni depoſitione vitam mercatus eſt.

LOTHERVS.

Tertius Rex LOTHERVS Humbli frater, hic III
ex Rege Tyrannus factus, omniſque nobilitatis extinctor, ab eiſdem occiditur à quibus fuerat regno donatus.

SKIOLDVS.

SKIOLDVS quartus Rex Lotheri filius, natu- IIII

ram

ram à patre, non mores ſortitus eſt, & factus inſignis patriæ amator, atque egregius iuſtitiæ cultor. Si quidem impias leges abrogauit, ſalutares tulit. Qui cum ſpecioſiſſimam puellam ex Teutonibus ſingulari certamine meruiſſet, interfecto Scato ſatrapa eiuſdem competitore, ex eadem genuit filium Gram, ac tandem morte naturali periit.

GRAM.

V Quintus Rex GRAM Skioldi filius, qui poſt glorioſas victorias & egregia facinora, à filio ſuo Suigdagero primo è Norwegia pulſus, deinde in Dania occiſus eſt, ſubſtituto in Regem filio ſuo Guttormo, quem ſibi tributarium fecit Suigdagerus.

GVTTORMVS.

VI Sextus Rex fuit GVTTORMVS filius Gram, qui fratri ſuo Suigdagero apud Noruagienſes & Suecos regnanti Tributarius fuit, breuique tempore regnans mortuus eſt.

SVIGDAGERVS.

VII Septimus Rex fuit SVIGDAGERVS, qui accepto poſt fratris cineres regno paterno, ab altero fratre nomine Hadingo viro fortiſſimo in vltionem paterni ſanguinis eſt apud Gutlandiam nauali bello peremptus.

HA-

HADINGVS.

Octauus Rex HADINGVS fuit, tertius filius Gram. Iste Hadingus post interemptum fratrem parricidam, ac multas generosas victorias, suspendio se vulgo inspectante extinxit, vt parem gratiam referret Hundingo Suecorum regi, cui extincto promiserat se non superuicturum. VIII

FROTO Geffemild.

Nonus rex Hadingi filius FROTO Geffmild id est, liberalis cognominatus. Iste Froto cum multa liberalitate factus esset insignis, multisque victoriis gloriosus, aduersus regem Suetiæ pugnans in bello finiuit vitam. IX

HALDANVS.

Rex HALDANVS Frotonis filius, duorum fratrum suorum factus est infamis interfector, diuq. regnans in vltima senectute mortuus est. X

ROE.

Rex ROE primus Haldani filius, qui pacem magis quam arma doctus, studuit magis ornare acceptam ditionem, quam illius fines propagare. Destructo igitur oppido Høgekoburg, ædificauit in Selandia Roschildiam ciuitatem, nomen illi imponens ex suo nomine Roe & famatissimi eius vrbis fontis, qui lingua vernacula Kylde dicitur. Hic postquam diu regnasset, ab XI

ſet, ab Haluardo Suecorum rege interfectus occubuit.

HELGO.

XII Rex HELGO Roe frater, qui poſt multas victorias, quibus triumphauerat aduerſus Scalcum Wandaliæ regem, atque filium ducis Saxoniæ, quem interfecit, etiam occidit regem Suetiæ Haluardum fratris ſui Roe interfectorem. Porro cum illi exploratum eſſet, quod cum propria dormiſſet filia, nimio pudore confuſus ſeipſum perdidit, propriis manibus ſibi mortem inferens.

ROLVO.

XIII Rex ROLVO nuncupatus liberaliſſimus extitit, cui Suetia fuit multis annis tributaria. Hic à genero ſuo Hiartuaro Sueonum rege perfidiſſimo per dolum in arce Letra interfectus eſt.

HIARTVARVS.

XIIII HIARTVARVS rex decimus quartus, eodem die quo doloſe Roluonem regem occiderat, occiditur & ipſe à Viggone milite Roluonis Regis fideliſſimo.

HOTTERVS.

XV Rex HOTTERVS, qui poſt Hiartuarum ſumpto vtriuſque imperio glorioſe regnauit, factus etiam gigantum & falſorum deorum victor inſignis. Iſte Hotterus erat multis egregiis

giis artibus instructus, præcipue vero adeo callebat omne Musicorum genus, vt gaudio, mœstitia, miseratione, vel odio mortales afficere nouerat. tandem interfectus periit.

BALDERVS.

Rex BALDERVS à stultis hominibus etiam Deus creditus. Is postea ab Othino rege interficitur in sinu quodam, qui in hodiernũ diem à prædicto Baldero dicitur Baldersflut. XVI

OTHINVS.

Rex OTHINVS, qui ob artes magicas, quas callebat & exercuit, diuinas laudes à barbaro & stulto populo promeruit: Cuius nomine etiam vnum hebdomadæ diem insigniuit, qui tandem in Pheonia occiditur, & sepelitur iuxta amnem quendam, vbi Othonia ciuitas, ab eodem Othino appellata, sita est. XVII

RORICIVS.

Rex RORICIVS, Slingenbond appellatus, Othini filius, regnauit inglorius, deficientibus ab eo Suecis & Germanis, qui patris paruerant imperio, morteque naturali defunctus est. XVIII

HORVENDILLVS.

Rex HORVENDILLVS à Gutis in regem electus, postea à Feggone fratre suo occiditur, etiam cum raptu vxoris eiusdem. XIX

FEGGO.

XX Rex FEGGO, à quo Feggeſund in Iutia nuncupatur. Iſte Feggo in vltionem fraterni ſanguinis, ab Amletho Horuendilli filio in ciuitate Wibergenſi occiditur.

AMLETHVS.

XXI Rex AMLETHVS Horuendilli interfecti à Feggone patruo ſuo filius, qui tamdiu prudenter diſſimulauit inſaniam, donec vltus eſſet in patruo paternam necem, interfectus & ipſe à Wigleto Tyranno vitrico ſuo, regni cõpetitore.

WIGLETVS.

XXII Rex WIGLETVS Tyrannus, Amlethi victor & interfector. Hunc Wigletũ, habentem regni moderationem tranquillam & diutinam, morbus conſumpſit.

WERMVNDVS.

XXIII Rex WERMVNDVS Wigleti filius. Is poſt diutinum regimen & interfectum Suecorum regem, ob ſenium & cæcitatem à Saxonibus contemptus eſt, quem contemptum egregie vltus eſt Wffo filius eius, iam ex diſſimulato muto ac ſtulto factus non ſolum vir facundus, ſed etiam fortiſſimus. Solus enim pugnans aduerſus gigantes duos, vtrumq. peremit, ademto Danis probro, quo exprobrati ſunt à Suecis,

quod illorum regem solum offensum interfecerunt gigantes Dani duo.

WFFO.

Rex WFFO Wermundi filius, etiam Olauus mansuetus à quibusdam dictus. Huius præclara gesta ob scriptorum inopiam solemnem fefellere notitiam, quæ creduntur gloriosa fuisse, quorum principia tam plena laudis fuerunt. XXIIII

DAN II.

Rex DAN Wffonis filius, nimirum inglorius filius gloriosissimi patris. Sic interdum (ait Saxo) pignora portentis similia à maioribus suis descíscunt. Omnia enim paterna bona & quæ ipse ex hostibus parta habebat, quæ regio splendori seruire debuerant, in flagitiis ac turpitudine consumpsit. XXV

HVGLETVS.

Rex HVGLETVS, qui Homothum & Hogrinium duos Suetiæ Tyrannos maritimo fertur oppressisse conflictu. XXVI

FROTHO II.

Rex FROTHO vegetus Hindsterke, qui cum factus esset gloriosus cæde decem fortissimorum ducum in Norwegia, tandem regem Norwegiæ Frogerum singulari certamine peremit. XXVII

DAN III.

XXVIII Rex DAN Frothonis filius egregiam retulit victoriam de rebellantibus Saxonibus, vnde eosdem sibi fecit tributarios, qui illum habere tributarium contendebant.

FRIDLEVVS.

XXIX Rex FRIDLEVVS cognomento Celer. Iste fertur regnasse tempore Iulij Cæsaris, cum quo etiam dicitur fœdus pepegisse. Reuerso Iulio nec audente cum Fridleuo pugnare ob publicam famam, quæ tum narrabat apud Danos esse viros fortissimos.

FROTHO, Fredegoedt.

XXX Rex FROTHO cognomento pacis auctor, Fridleui filius designatus rex sub prouidentia curatorum, cum esset iam septem annorum. Igitur principio regni eius gubernatoribus male agentibus, tanta erat vitæ licentia, vt nec legibus, nec pudore cohiberetur obscena aulicorum petulantia. Verum adulto rege Frothone, mutatæ sunt vices rerum: euasit enim regnum ipsius non solum diuitiis, æquitate & legibus, gloriosum: sed etiam incredibilibus quibusdam victoriis clarissimum. Cuius memoria etiamnunc celebris est, tametsi apparet ipsum regnasse ante quindecim secula: Nimirum eo tempore, quo in Betlehem Iudææ ex virgine matre

matre natus sit Dei filius, homo factus.

HIARNERVS.

Rex HIARNERVS, qui cum esset obscuris parentibus natus, suffragiis tamen populi diadema regni promeruit, tanquam ornati sepulchri ipsius Frothonis. Nam Frothonis sepulchrum grandi saxo inscripto Epitaphio ornauit : ob quod regno ab incolis donatus est, qui paulo post à Fridleuo Frothonis filio, Ruthenorum rege est interfectus. XXXI

FRIDLEVVS II.

Rex FRIDLEVVS Frotonis filius, hic cum regnaret apud Ruthenos, audita patris sui morte, primum succurrit præfecto Suecorum aduersus duodecim gigantes Norwegiæ; quibus interfectis, præter vnum Biornonem, in Daniam profectus est. Cuius aduentum audientes Dani, quem vano rumore mortuum credebant, iubent Hiarnerum regno cedere. Iste Fridleuus rex factus, interfecit Asmundum Norwegiæ regem, ac paulo post naturali morte defungitur, relicto ex Frogertha vxore filio Frothone, cognomento Largo. XXXII

FROTHO IIII.

Rex FROTHO Fridleui filius, cognomento XXXIII
Largus, huius principatui multi gigantes parebant, inter quos præcipuus erat Starcatherus, multorum gigantum peremptor, atque mira-

bilium rerum effector. Igitur cum hic Frotho gloriosissimum habuisset regnum multis annis, à Suertingo quodam Saxoniæ regulo dolose ad conuiuium vocatus, occiditur, vicissim occiso Suertingo. Suertingi enim scelus amborum interitus fuit.

INGELLVS.

XXXIIII Rex INGELLVS Frothonis filius, sed tanto patre prorsus indignus, quia luxu, libidine, & crapula adeo perditus erat, vt euaserit omnium ignauissimus. Adeo ne cogitauit de patris dolosa morte vlciscẽda, vt filiam Suertingi patris interfectoris vxorem duceret. Cuius consuetudine tam mollis & deliciosus effectus, vt omnem auorum suorum gloriam prorsus obscurarit. Tandem Starcatheri exprobrationibus prouocatus, occidit in vltionem paternæ cædis septem Suertingi filios, quos secum habebat in gratiam vxoris quotidianos conuiuas. Periit autem rex iste naturali morbo in Lothra sede regali, iuxta quam sepultus legitur.

OLAVS I.

XXXV Rex OLAVS quartus Ingelli filius. Hic cum multis annis regnauit, nullam laudem tamen apud posteros promeruit. sub finem vitæ nihilominus prudenter duobus filiis diuisit regnum & imperium, Haraldo maris imperium, Frothoni vero terræ regnum tribuens.

HARAL-

HARALDVS I.

Rex HARALDVS Olai filius, cui maris contigit imperium, à fratre Frothone dolo occiditur, vt solus regno potiretur. XXXVI

FROTHO V.

Rex FROTHO Haraldi frater, qui nullo facinore clarus, etiam conatus est Haraldi filios extinguere, ne vllus esset parricidij vltor, qui tamen magno artificio suorum curatorum seruati sunt, donec adoleuissent: adulti vero facti, cum regiam Frothonis subiectam vndiq. igne incendissent, Frotho fugiens ad opacos quosdam recessus, dudum constructos, vapore & fumo strangulatus interiit. XXXVII

HALDANVS II.

Rex HALDANVS Haraldi filius, & patrui sui Frothonis interfector. Hic cum tribus annis regnasset, relicto regno fratri suo Haraldo, Sueciam inuasit, vicit & occupauit. Ericus rex Sueciæ occupaturus Daniam tribus prœliis victus est ab Haraldo Haldani fratre. Quarto vero prœlio victor effectus Haraldum occidit. Sed ab Haldano postea victus & interfectus, vita simul & regno priuatus est. Erat hic Haldanus corpore adeo robustus, vt claua immensæ magnitudinis ferro vndique circumsepta in bello vteretur, qua multos aliorum regum gigantes XXXVIII

 occidit.

occidit. Ab hoc Haldano, qui ex inclyta matrona Thorilda genuit Asimundum Norwegiæ regem, omnes postea Norwegiæ reges magni æstimantur duxisse originem, ad eundem suam genealogiam referentes.

HVGVINVS.

XXXIX. Rex HVGVINVS Haldani nepos, cui regias opes testamento legauit, regemque constituit. Sic Huguinus postea ab æmulo, cui Regnaldo nomen erat, bello oppressus erat & peremptus, vnico filio Syualdo relicto.

SYVALDVS I.

XL. Rex SYVALDVS, cui filia erat Syritha, puella non solum speciosa valde, sed omnium illius seculi puellarum pudicissima, quæ nupta cuidam Otharo viro fortissimo, attulit patriæ magnum libertatis præsidium. Syualdus igitur pugnans aduersus Regnaldum, patris sui interfectorem, perpetuum triduum, Othari generi sui fortitudine victor euasit. Otharus enim interfecto Regnaldo in fugam conuertit gigantes plures quam quadraginta, inter quos erat Starchaterus, qui semper contempta quauis sæuitia, fuerat omnibus periculis maior.

SYGARVS.

XLI Rex SYGARVS succedit patri suo Syualdo. Hic habens filiã Signe nomine, cuius stuprum

ab Hag-

ab Hagberto proco perpetratũm, peperit patri interitum. Nam vt rex Hagbartum ob filiæ ſtuprum laqueo perdidit, ita viciſſim ab Haquino, Hagbarti fratre, peremptus occubuit.

SYVALDVS II.

Rex SYVALDVS poſt fratrem Sygarum. XLII
Huius temporibus pugnatum eſt tam acriter aduerſus patris ſui peremptorem Haconem, vt ex regio ſanguine, ne vnus quidem remaneret, præter ſolam Iuritham Alfi filiam, Sygarique neptem. Videntes igitur Dani regium ſemen defeciſſe, regnum popularibus tradunt, creatis ex plebe principibus. Oſtmarus præficitur Scaniæ, Hundingus Sielandiæ, Hano Pheoniæ, Roricus Aquilonari Iutiæ, & Halterus Auſtrali. Interea Gumarus rex Suetiæ interfecto Regnaldo rege Normannorum, Drolam Regnaldi filiam rapuit, quæ ab eodem ſtuprum capere coacta, filium procreat Hildigerum, crudelitate patre maiorem. Verum paulo poſt Borcarus quidam, occiſo Gumaro, eandem Drolam ſibi connubio ſociat, ex qua Haldanum illum fortem Iurithæ procum genuit.

HALDANVS III. Haldanhinſterke.

Rex HALDANVS cognomento fortis, qui XLIII
multis victoriis glorioſus euaſit, Iurithamque acceptam ſororem, interfectis duodecim gigantibus Iurithæ cuſtodibus, occiſo etiam

ſponſo eiuſdem primo die nuptiarum, ex qua poſtquam genuit Haraldum Hulletandt, à Weſero pugile Sielandico interfectus eſt.

HARALDVS Hulletandt.

XLIIII Rex HARALDVS Hulſetand patri ſuo Haldano ſucceſſit, qui mox interfecto Weſero patris ſui peremptore, adeo auxit Gotorum imperium, vt omnia Occidentis regna, vſque ad mare mediterraneum illi ſubiecerit. Vnde ab aliis ſcriptoribus vocatur Alaricus, qui temporeVa- lentis Imperatoris dicitur vaſtaſſe vniuerſam Italiam, adeoque Romam ipſam: fugientibus tamen ad Baſilicas Apoſtolorum, morte iuſſit eſſe parcendum. Nocturna viſione admonitus de apparẽtibus ſibi Apoſtolis Petro & Paulo eo cultu, quo ad illum venerat Romanus Pontifex pro vrbe legatus, ad procurandam pacem. Veriſimilius eſt tamen hunc Alaricum non fuiſſe verum Gottorum regem, ſed vice-regem tantum, quales multi tunc erant, ſed omnes parentes Haraldi imperio, qui erat rex Gottorum principalis. Iſte Haraldus viribus potentiſſimus, multiſque regnis diues, pugnans aduerſus Ringonem nepotem ſuum rebellantem, quem regno Sueonũ præfecerat, interfectus occubuit.

RINGO.

XLV Rex RINGO Haraldi nepos. Sed breui tempore regnans Schania Sueccorum regno applicata,

cata, puellam quandam nomine Hetham præfecit Sielandiæ, ac cæteris regni Daniæ prouinciis. Hic Suecis dicitur Haquinus Ring, qui victo Haraldo, Schaniæ præfecit quendam virum fortissimum, Olonem nomine. Hetha puella fortissima regnauit in Sielandia, Pheonia & Iutia, nomine regis 46. Verum Sielandenses probrosum rati parere fæmineis legibus, Olonem, quem Haquinus Ring Schaniæ præfecerat, regem postulant. Iutiæ vtriusque ergo principatum tenuit Hetha, sub tributo tamen seruiens Oloni.

OLO.

Rex OLO tantam exercuit tyrannidem, vt superior reginæ & puellæ contemptus cunctis pænitentiam pareret. aduersus quem cum duodecim duces conspirassent, destituti viribus & ingenio, Starchatherum pecunia asciscunt, qui acceptis centum vigintique auri libris, Tyrannum balneis vtentem, adeoque inermem confecit. Huic Oloni tanta erat oculorum acies, vt solo visu terrefaceret etiam viros fortissimos: Nec Starcatherus confectorem egisset, nisi rex Olo simulata feritate vultum mutasset, de Starcathero non aliud suspicans ob longam familiaritatis experientiam, quam illum esse ab insidiis alienissimum. XLVI

OMVNDVS.

XLVII Rex OMVNDVS Olonis filius. Hic poſtquam maturuit, in nullo (inquit Saxo) paternis operibus defectior extitit. Siquidem res ab Olone geſtas, aut æquare, aut tranſcendere, curæ habuit: In ſuis tamen tyrannidem non exercuit. Huius temporibus Starcatherus, voluntarie ab Hatero quodam interfectus, occubuit.

SYVARDVS I.

XLVIII Rex SYVARDVS Omundi filius fuit infortunatiſſimus: Siquidē illius temporibus inuaſerunt Sueci Schaniam, vicerunt, occupauerunt. Sic Germani quoque totam Iutiam. Igitur pugnans aduerſus illū, qui Schaniæ erat præfectus, occiſus eſt, occiſo ſimul & Schaniæ præfecto.

BVTHLVS, Buthle.

XLIX Rex BVTHLVS Syuardi frater, ob mentis ignauiam coactus eſt aduenienti Iarmerico regnum tradere. Sicque ex rege priuatus euaſit.

IARMERICVS.

L Rex IARMERICVS multis victoriis glorioſus, apud Slauos, quos frequenter rebellantes, etiam frequenter victos, rurſum Danorum poteſtati ſubiecit, tandem ſeductus delationibus cuiuſdam calumniatoris, cui Bicconi nomen erat, ſpecioſiſſimam vxorem ſuam nomine Suawildam

dam

dam regis Hellesponti filiam ob stupri suspicionem à Biccone falso intentatam tradidit equorum calcibus proterendam: qua re magis fuit illius obscurata gloria, quam prioribus victoriis illustrata. Nam ob hanc causam ab vxoris fratribus, amputatis sibi primum pedibus, & manibus interemptus est.

BRODERVS.

Rex BRODERVS Iarmerici filius parum idoneus succedit in regnum. LI

SYVALDVS III.

Rex SYVALDVS nullius præclaræ rei auctor. LII

SVIO.

Rex SVIO Syualdi filius. hic patriæ res non LIII
solum seruauit, sed etiam diminutas in pristinum statum reuocauit. Schaniam quoque à Danicæ iurisdictionis integritate semotam, ad societatem patriæ victoria insigni reduxit. Hic regis Suetiæ vxorem vi rapuit, magno regni detrimento. Huius temporibus exorta graui fame, exiit è regno grandis exercitus, qui superatis Alpibus, proximam illius Italiæ partem, quæ nunc Langebardia dicitur, ab eisdem vocabulum sortita, quod essent longis barbis, inuadentes occupabant, ac interfectis omnibus viris, relictas vxores accipiebant. Vnde creuit tota Langebardorum posteritas. Hæc autem feruntur facta anno salutis DLXXXVI.

BIORN.

LIIII Rex BIORN nullo egregio facinore insignis.

HARALDVS III.

LV Rex HARALDVS Biornonis filius rerum summam assequitur.

GORMON I.

LVI Rex GORMON Biornonis filius. Huic inter priscos Danorum duces non infimæ laudis locum rerum strenue gestarum titulus tribuit. Nam quæ de hoc Gormone feruntur sunt pænitus incredibilia; cuius curiositatem in peruestigatione secretarum ac mirabilium rerum omnes admirantur.

SIGEFRIDVS.

LVII Rex SIGEFRIDVS Gormonis filius, Godefridi frater, cuius vxorem Widekindus Saxonum Rex, seu vnus ex primoribus Westfalorum hospesque eius vxorem habuit, ex qua genuit Witpertum. Hic legatos suos misit ad Carolum Magnum, anno Christi DCCLXXXVII. castris positis ad Lippiæ fontem, cum omni Francorum exercitu consedentem, atque per dies non paucos ibidem morantem.

GOTRICVS.

LVIII GORMONIS filius rex GOTRICVS non armis modo, sed etiam liberalitate conspicuus,

incer-

incertum fortior an clementior fuerit: adeoque ſeueritatem manſuetudine temperabat, vt alterum altera rependere videretur. Huius temporibus CAROLVS MAGNVS, victricia trans Rhenum caſtra receperat, cui Gotricus grauia intulit bella, qui cum proprij ſatellitis proditoria manu interiiſſet, Carolus Magnus effuſo gaudio exultauit, nihil eo caſu vnquam fortunæ ſuæ iocundius obueniſſe confeſſus.

HENNINGVS.

Rex HENNINGVS, cuius dignum memoratu opus (inquit Saxo) non reperi, niſi quod pacem cum Cæſare Ludowico iuriſiurandi firmitate compoſuit. LIX

OLAVVS II.

Rex OLAVVS Gotrici filius. Hic interfecto patris ſui peremptore, ab aliis bellis abſtinuit. Mortuus vero ſepultus fuit apud Lethram, illius ſeculi regiam. LX

SIVARDVS. II

Rex SIVARDVS regis Norwegiæ ex filia Gotrici filius, Schanis, Sielandiſque fautoribus regnat. Nam conſobrinus eius Ringo, idemque Gotrici nepos, Iutiam occuparat: qui tandem mutua cæde ſunt extincti. LXI

REGNERVS, Regner Lodbrogk.

LXII Rex REGNERVS Lodbrog, Siuardi filius. Hic erat multis stratagematibus admirabilis, multis etiam victoriis gloriosus, Christianorum tamen acerrimus hostis & persequutor. periit captus in Hibernia, & serpentum lacui adiudicatus.

HARALDVS Klag.

LXIII Rex HARALDVS Klag tyrannide Regneri fugit ad Ludowicum Imperatorem, cuius pietate factus est Christianus, roboratusque Saxonicis auxiliis primus in territorio Slesvvicensi templum Deo dicandum sollicite & impense construxit, post sextum tamen annum factus est religionis Christianæ infamis desertor. regnauit annis XVI.

SYVARDVS. III

LXIIII Rex SYVARDVS Reginfridi, Saxoni Regneri, cognomento Lodbrog, summis totius Danicæ concionis suffragiis, paternum apprehendit imperium. Huius inter alia præcipua laus est, quod paternæ necis vindicem egit acerrimum. Erat autem vir vt animo acer, ita viribus robustus, cuius fortitudinem & acrimoniam inde vel maxime possumus perpendere. Nam paternæ necis accepto nuncio, hastile quod forte manu tenebat, altius pedi stupefactus immersit, mœ-

ſit,mœroris magnitudine corpoream negligen-
te moleſtiam. Quo facto ſimul fortitudinem mœroremque detexit, fortunam ſuam inter calamitoſum filium conſtantemq. virum partitus. At poſt editas late ſtrages,domeſtica claritate contentus, toga quam armis illuſtris haberi maluit,omiſſoq. caſtrorum cultu, ex acerrimo tyranno exactiſſimum pacis cuſtodem gerere cœpit, tantum decoris in otio atque vacatione conſtituens, quantum ante in victoriarum frequentia repoſitum autumabat. Adeo autem ſtudiorum eius mutationē fortuna fauorabiliter proſecuta eſt, vt ſicut ipſe neminē, ita nec ipſum quiſquam hoſtiliter laceraret.

ERICVS I.

Rex ERICVS Haraldi frater, regnauit annis XIIII. huius temporibus,commiſſo prælio aduerſus Guttornum patruelem ſuum,periit omne ſemen regium, vſque ad vnicum Siuardi filium nomine Ericum Barnn: quo prælio vterque Ericus & Guttornus, cum innumeris aliis interemptus eſt. LXV

ERICVS II.

Rex ERICVS Siuardi filius, dictus Barnn, principio regni ſui religioſiſſimum quemque aut ſuppliciis inſequi,aut rebus exuere, exilioque mulctare perſeuerauit. Sed paulo poſt prædicante beato Anſgario Archiepiſcopo Bremenſi LXVI

mensi, sacrilegæ mentis terrore deposito, Christianissimus euasit, regnauit annis, vt quidam volunt, quadraginta sex, & primus Ripis Basilicam construxit. Huius temporibus erant principes homines crudelissimi, grassantes incredibili sæuitia, non solum in Dania, sed in Anglia quoque & Hibernia, omnes filij Rigneri Lodbrogi, quorum hæc sunt nomina, Ericus, Orebicus, Godefredus, Inguarus, Vbbo, Vlfo & Biorno. Isti fratres, duce Inguaro, qui omnium fratrum fuit crudelissimus, primo Norwegiam sibi subiiciunt: Deinde in Angliam venientes duos reges occiderunt, duosque fugarunt: Postea sanctus Eumundus Rex ab Inguaro captus, ligatus & flagellatus, nouissime vero decollatus est. Inde recedens dimisit classem cum aliis nouem regibus Aquilonis, ex quibus quosdam destinauit in Germaniam, quosdam vero in Galliam, qui omnes fere vrbes Galliæ & Germaniæ aut subegerunt, aut destruxerunt, templa cum clericis vastantes, omnem quoque populum sibi resistentem, cum mulieribus & pueris, in ore gladij trucidantes. Dum hęc aguntur, moritur Ericus Barnn, relicto vnico filio
LXVII Lodneknud adhuc infante: quæ audiens Olauus rex Suetiæ, cum grandi exercitu Daniam inuasit, vicit & occupauit, quinquennio possedit, factus rex sexagesimus septimus.

SIVAR-

SIVARDVS IIII.

Rex SIVARDVS Olaui Nepos regnat x. annis, tandem à Danis interfectus. LXVIII

LODNEKANVTVS.

Rex LODNEKANVTVS Erici filius. Hic ex desperato pene adolescente, auctor insperatæ probitatis euasit. Hoc vero deflendus, quod absque Christianæ religionis insignibus mortem vitâ commutauit. LXIX

SVENO I.

Rex SVENO Langefod Canuti filius, regnat nouem annis. LXX

FROTO VI.

Rex FROTO Suenonis frater. Hic Angliam vicit, vbi & fidem Christi edoctus, Christianissimus euasit. Volens igitur communem esse toti Daniæ hanc fælicitatem, misso legato ad Agapitum secundum pontificem Romanum, fidei doctores postulauit: sed priusquam rediisset legatus, in domino mortuus est, cum regnasset in Dania & Anglia annis viginti. LXXI

GORMON I.

Rex GORMON Frothonis filius regnat quatuor annis. huius tempore defecerunt à Danis Angli, pro quorum recuperatione nihil fortiter conatus est. LXXII

HARAL-

HARALDVS V.

LXXII Rex HARALDVS Gormonis filius, ob hoc egregiorum operum vacuus, quod regiarum opum (inquit Saxo) seruator magis, quam propagator extiterit.

73. 3. GORMO ~~III.~~

~~LXXIII~~ Rex GORMO acerrimus Christianorum persequutor: hos enim puniebat aut capitis supplicio, aut exilio damnabat, aut facultatibus exuebat. Templum etiam in fundo Slesvvicensi à Christianis conditum, tanquam sacrilegum aliquod impietatis domicilium ab imis fundamentorum partibus demolitus est. Hic regiam maiestatem magis seruauit, quam auxit. Qui cum postulasset vxorem filiam Hedelradi Anglorum regis, nomine Thyram, cognomento Danckbod, non antea impetrauit, quam polliceretur se Christianum fore; ex qua genuit duos filios, Chanutum & Haraldum. Hic Chanutus adeo erat patri dilectus, vt audita filij morte protinus expirauerit.

74. 6 HARALDVS Blodtand VI.

Eius pietatem et egregias laudes lege in Chro. Brem. ~~LXXIIII~~ HARALDVS Blotand Gormonis filius. Huius temporibus Otto Imperator depopulatus est totam pæne Iutiam, quo fugato ac fædere cum illo facto, factus est Haraldus rex Christianissimus. Post hæc THYRA mater regis, quo redderet pa-

ret patriam tutiorem à clandeſtinis exterorum irruptionibus, quantum à Sleſwico ad occidentalem Oceanum patet, vallo foſſaque proſcindere aggreſſa eſt. Cui poſtea Waldmarus rex & Abſolon epiſcopus coctos lateres ſuperſtruxerunt, reficientes noua ſtructura lapſus veteris valli. Iſte Haraldus cum multis annis regnaſſet, à filio Suenone Tweſkeg regni affectatore, interfectus eſt per quendã Tokonem. Cuius corpus Roſkildiam miſſum, apud ſacrarium, nuper ab ipſo conditum, ſolemnem ſepulturæ locum recepit.

SVENO Tweſkegk.

Rex SVENO furcatæ barbæ. Hic conſilio im- LXXVI piorum quorundam nominis Chriſtiani hoſtium, interfecto patre Haraldo, gauiſus eſt ſe nactum eſſe occaſionem ſæuiendi in diuina: ſed infeliciſſimis caſibus afflictus & flagellatus, tandem reſipuit, factus Chriſtianus & ipſe, Poppone quodam diacono rem Chriſtianam adiuuante, edito apud Danos inſigni miraculo. Is enim ad fidei Chriſtianæ confirmationem, candens ferrum nudis manibus illæſus cunctis ſtupentibus portauit. Huius Suenonis beneficio habent mulieres in regno Daniæ ius hæreditarium. Hic Sueno tres Epiſcopatus Iutiæ inſtituit, Sleſwicenſem, Ripenſem & Arhuſienſem, mortuus eſt poſt conuerſionem ac glorioſas victorias in perfectiſſimo vitæ fulgore, charus Deo & hominibus.

D CANV-

CANVTVS II.

LXXVII Rex CANVTVS Suenonis filius. Hic Norwegiam occiso sancto Olauo obtinuit, gentemque Esthonicam sibi subdidit. Deinde Angliam aggressus, fugato rege Edeldardo ac in Londonia mortuo, triumphato regno, relictam defuncti regis, filiam Ducis Normanniæ vxorem accepit, ex qua genuit filium nomine Chanutum, cognomento durum, ac filiam vnam, quam Conradus Imperator accepit filio suo vxorem. Genuit etiam idem Chanutus alios filios duos ex Albina concubina, Haraldum & Suenonem. Regnauit igitur Chanutus iste senex super tria regna, Danorum, Anglorum, & Noruagensium, annis XX. Moritur anno Domini M.XL.

CHANVTVS III.

LXXVIII Rex CHANVTVS Durus. Huius temporibus regnauit Haraldus frater in Anglia quatuor annis, & mortuus est, cui successit Chanutus durus, & Sueno secundus frater in Norwegia, annis fere quinque; quo defuncto Noruagienses elegerunt in regem Magnum, sancti Olaui filiũ. Quod cum rescisset Chanutus Durus, cum Anglis & Danis Noruagiam inuasit: vnde inito fœdere, hac lege per amicos communes sunt reconciliati, vt qui, fuerit alteri superstes, vtrunque regnum occuparet: Chanutus vero

Durus,

Durus, paulo post mortuus est, cum regnasset annis nouem.

SVENO III.

Rex SVENO Estridis Chanuti Duri ex Esthryta sorore nepos. Huius temporibus Magnus rex Noruagiæ occupaturus regnum Danorum ex pacto, quod cum Chanuto Duro pepigerat, pugnauit aduersus Suenonem & vicit. Sueno igitur in Schaniam fugiens, atque inde in Suetiam fugam parans, audiuit Magnum esse mortuum, qui mox reuersus ab vniuersis Danis in regem eligitur. Regnauit autem annis XXVIII. Huic erant quinque filij, qui omnes post eum regnauerunt. Iste Sueno erat magnus religionis cultor, ac præcipuus cleri amator, cui inter cæteros erat charissimus Wilhelmus Roskildensis episcopus, à quo sustinuit libere coargui & admoneri, si quando admisisset quicquam correctione dignum. Nam quemadmodum in vita sese mutuo dilexerant, ita in morte quoq. non sunt separati: Episcopus enim regio funeri solempni more occursurus iussit parari duo monumenta, duoque pheretra ex vrbe Roskildensi efferri. Cumque cognouisset in Topsow Vre adesse regium funus, erectis in cælum oculis & manibus, si quo rerum auctori seruitio placuisset, vitam à se finiri petiuit. hæc fatus, veluti in domestico lectulo acquiescens extinguitur.

LXXIX

HARALDVS VII.

LXXX Rex HARALDVS Suenonis filius natu grandior, huius tempore defecit ab obedientia Danorum Anglia, quæ iam M. XX. annis fuerat regibus Danorum vectigalis. Et quoniam regiæ functioni erat parum idoneus, ſub illius principatu quiſque ſuo voto viuebat, affectibus magis quam legibus, aut æquitati ſeruiens: vnius tantum legis editione, maximos meruit vulgi fauores, quia conceſſit reis in purgatione intentati criminis, vt ſeſe iureiurando tuerentur; quæ lex erat hoc nomine vulgo gratiſſima, quod minus periculi formidaretur ex periurio, quam ex ferro. Erat autem Haraldus iſte ſacrorum officiis deditus, ſed ſuperſtitioſe magis quam pie. Cumque regnaſſet duobus annis, defungitur.

CHANVTVS IIII.

LXXXI Rex CHANVTVS ſanctus, ſecundus Suenonis filius. Iſte non ſolum egregius pietatis & religionis cultor, verumetiam magnus iuſtitiæ amator. Videns autem regni incolas hærere in multis ad Chriſtianam pietatem religionemque ſpectantibus, nec eſſe cæteris per orbem Chriſti fidelibus legibus & ceremoniis pares & conformes, cum eſſent ob contemptum regiæ iuſſionis, qua iuſſi erant expeditionem facere in Anglos rebellantes, graui pecunia mulctandi,

ctandi, remissa pecuniaria mulcta, religiosa pietate vrgebat, vt ritu aliarum nationum Christianam religionem profitentium, decimas sacerdotibus suis soluerent. Qui perfidia Olaui fratris, ac proditione cuiusdam Blocconis diuersum persuasi, præcipue Iuti aquilonares frequenter perfidi, insurrexerũt aduersus sanctum & iustum regem, fugientem in Pheoniam persequentes, vbi in vrbe Othonia sanctum Dei martyrem crudeliter occiderunt, in basilica, quæ nũc domino Albano sacra est, anno regni sui decimo. cuius crudelem interfectionem fuisse verum martyrium, diuinæ pietatis multa miraculorum frequentia declarauit. Periit anno M. LXXXVIII.

OLAVVS Hunger.

Rex OLAVVS tertius Suenonis filius. Hic ab LXXXII
exilio Flandrensi reuocatus, remisso fratre Nicolao, quem vadem pro Olaui redemptione dederunt, omnium suffragiis rex creatur. Huius temporibus, in vltionem immanissimi parricidij, tantæ fuit annonæ caritas, vt multi fame perirent, quæ nõ tantum obscurorum familias vexabat, sed etiam vsque ad regis penates peruenerat: quas cum vidit rex periclitari mensarum inopia, diuinum natalem celebraturus, rogauit Deum, vt si quid iræ aduersus populum concepisset, suo non eius periculo satietur. nec difficiles numinis aures habuit. Nam

eadem nocte esurientem & parricidij pænitentem animam efflauit, anno VII. sui regni, Domini M. XCV.

ERICVS Eigota III.

LXXXIII Rex ERICVS cognomento & reipsa bonus. Fuere huic Erico filij Charaldus, Chanutus & Ericus, sed primus concubina, secundus matrimonio, tertius adulterio ortus proditur. Erat autem Ericus iste simul fortis & mansuetus, tenuitque medium temperamentum inter desidiam & ferociam: quamobrem maioribus formidolosus, minoribus autem percharus fuit, cum hos paterna indulgentia, illos regia seueritate insequeretur. Filias quoque plures ex concubinatu habuit. Huius temporibus factus est Ascerus quidam, clarissimo inter Iutos loco natus, primus Archiepiscopus Lundensis, prius enim parebant omnes Danici regni Episcopatus Archiepiscopo Bremensi. Sub hoc Erico vixit gloriosus Skialmo Candidus, educator filij Erici, nimirũ Chanuti Ducis. Tandem octauo regni sui anno, pro expiatione summorum peccatorum religiosam amplexus est peregrinationem, Iudæam versus, electis procerissimis quibusdam peregrinationis sociis, vt sui corporis proceritatem consentaneo sociorum habitu minueret. In ea vero peregrinatione mortuus est in Cypro insula toto orbe famosissima, vbi etiam non sine grandi miraculo sepultus est.

eadem insula, ab ipsius sepultura defunctorum cadauera continente, quæ antea non poterat continere, anno Domini M. C V.

NICOLAVS.

NICOLAVS quintus Suenonis filius. Huic LXXXIIII
erat filius nomine Magnus, ex vxore Margaretha filia regis Suetiæ, homo crudelissimus & impius, qui etiam interfecit sanctum Chanutum martyrem & ducem, ipsius quoque fratrem Haraldum. Iste Nicolaus bello superatus ab Erico Emund, occiso Magno filio, fugit ad Slesvvicum, vbi à Iutis interfectus est, in vltionem Chanuti ducis, qui erat Iutis charissimus. Anno Domini M. CXXXV.

ERICVS Emundt IIII.

ERICVS Emundt. Hic interfecto Haraldo LXXXV
fratre suo, vniuersisque liberis eius submersis, tandem regnauit. Bello etiam vicit & interfecit Magnum fratris sui Chanuti interfectorem. Pacem igitur bello quęsitam iustitiæ ornamentis excolere studuit. Grauiter enim animaduertere cæpit in maiores & potentiores, qui minores iniuria afficiebant: vnde neque familiaritati neque necessitudini parcebat: maiorum enim inconsultam auariciam, aut ferro, aut laqueo castigabat. quo studio & principum odia & plebis obsequia contraxit. Hic Ericus ab Episcopo Roskildensi Eschyllo, ob simultatem

inter

inter illos exortam, pulsus est in Iutiam, Sialandensibus Eschyllo opem ferentibus, solis Skialmonis filiis seditionis consortium detrectantibus: sed vt ad eos impunitas redundauit, ita ad Eschyllum pœna concessit. Rege enim cum Iutica classe reuerso, patris ac patrui interuentu vsus, vicena auri talenta mulctæ nomine persoluit. tandem à Plogo quodam claro loco inter Iutas nato, coram rege cuidam ex plebe de se queritanti respondente, lancea transuerberatus occubuit; Anno Domini .M. CXXXIX. cum iam quatuor annis regnasset.

ERICVS Lamb V.

LXXXVI ERICVS Lamb, Erici ex sorore nepos: hic præter solam animi fortitudinem nihil à natura dotis acceperat, sicut enim erat prudentia vacuus, ita parum amœnus eloquio. qui confectis aliquot bellis aduersus Olauum auunculi sui Haraldi filium, tandem Othoniæ factus est monachus. moritur regni sui anno VIII. Christi M. CXLVII.

SVEINO IIII.

LXXXVII SVEINO Erici Eumundi filius. Huius temporibus ambiebant regnum etiam Chanutus Magni filius, & Waldemarus Chanuti ducis filius, variantibus inter sese populi suffragiis. Igitur Schanienses, elegerunt Swenonem, vna cum Sielandis, Iutorum principatum tenente

Chanuto,

Chanuto, inter quos ancipiti ſemper victoria pugnatum eſt decem annis. Ab hoc Suenone captus eſt, & per ludibrium in templo Beati Laurentij ſuſpenſus, Eſchyllus Archiepiſcopus Lundenſis. Vbi ergo Sueno iſte nulla certā victoria videret ſibi totius regni principatum contigiſſe, deſperabundus fugit in Saxoniam. Interim Dani conuenerunt eligentes duos reges, Waldemarum filium Chanuti ducis, filij Erici Boni, & Chanutum filium Magni interfectoris beati Chanuti regis; hac lege, vt ſimul regnarent. Quod cum audiſſet Sueno ex Saxonia reuerſus, hanc meruit gratiam, vt cum aliis duobus regni conſortium acciperet, partito in tres partes vniuerſo regno. Sueno igitur Saxonum præſidiis & armis fretus, mox Chanutum Roſkildiæ doloſe occidit, occiſurus etiam Waldemarum, niſi beneficio Heſberni Suare nepotis Skialmonis Candidi, ſeruatus ac in Iutiam maximo naufragij periculo fuiſſet tranſuectus. Quem cum inſequeretur Sueno, eodem anno in prælio, quod Gratemoſæ commiſſum eſt, à Waldemaro victus & occiſus eſt: vnde & iuſtas dedit perfidiæ pœnas.

CHANVTVS V.

Chanvtvs filius Magni, filij Nicolai inter- LXXXVIII
fectoris regis, beati Chanuti ducis. Hic naturam à patre ſortitus, à paternis moribus erat alienus. Cumque duodecim pene annis dubia

ſpe regnaſſet. Tandem à Suenone perfidiſſimo Roſkildiæ per inſidias nocte occiditur.

WALDAMARVS I.

LXXXIX WALDAMARVS Chanuti ducis filius, non ſolum naturæ, ſed etiam pietatis paternæ hæres egregius. Hic interfecto publico prælio perfidiſſimo Suenone, tandem ſolus regnauit. Huius temporibus, cum frequentes facerent incurſiones Saxones in Iutiam, Waldamarus & Abſolon Epiſcopus Lundenſis, vt multis annis arcerentur ab huiuſmodi incurſionibus, extruxerunt murum cocto latere, ſuper vallo olim facto in eandem rem ab illuſtriſſima Danorum regina Thyra Danebod, matre Haraldi Blotand, quam quidem ſtructuram appellant Dani Wercke. Hic Waldamarus cum eſſet multis victoriis glorioſus, admirandis etiam rebus eximius, triumphata Rugia atque per Abſolonem ad fidem conuerſa, cum filiam ſuam dediſſet Friderici Imperatoris filio vxorem, vidiſſetque ſanctiſſimum patrem ſuum Diuorum Catalogo aſſcriptum, filium ſuum regni diademate ornatum, tandem mortuus eſt, cum regnaſſet annis XXV. in Ringſtede ſepultus, cum Sereniſſima regina, vxore ſua Sophia, filia Swerkonis regis Suetiæ, quæ obiit anno Domini M.CLXXXII.

CHANV-

CHANVTVS VI.

CHANVTVS primus Waldamari filius, qui per Abſolonem Epiſcopum terra & mari glorioſe belligeratus eſt aduerſus Romanum Imperatorem contendentem, Danorum regnum ſemper liberrimum, eſſe imperij feudum. Holſatiam igitur & Dithmarſciam triumphauit; tandem cum regnaſſet annis XXII, mortuus eſt. Anno M.CCIII. in Ringſtede, ſepultus cum ſua ſorore Rikiza regina, vxore Erici regis Suetiæ, quæ obiit anno M.CCI. XC

WALDAMARVS II.

WALDAMARVS Chanuti frater, fuit multis victoriis glorioſus, qui Danis fertur etiam legem compoſuiſſe, antiquas leges aut emẽdaſſe, aut in ordinem redegiſſe. Noruegiam vicit, cui regem tributarium dedit Erlingum quendam, ducemque conſtituit Philippum: accepit autem vxorem nomine Dagmor filiam regis Bohemiæ. huius temporibus initium habuerunt ordines minorum & prædicatorum ſub anno M.CCVIII. Et eodem anno pugnatum eſt in Lettia Oſtgotiæ, duce Suerchero Hack rege Suetiæ, filio regis Caroli interfecti à Chanuto rege, filio ſancti Erici, in cuius vltionem Suercherus interfecit omnes Chanuti filios, vnico Erico filio in Noruegiam euadente. huic Suerchero auxilium à Waldamaro poſtulanti, XCI

additæ sunt Danorum copiæ fortissimæ, virorum videlicet octodecim millia, sub principibus belli Ebbone Simonis & Laurentio illius fratre, fortissimis pugnatoribus, filiis domini Suenonis Sielandici de Knaretorp, factaque est magna vtriusque exercitus strages. ceciderunt in eo prælio præfati belli Principes; pugnatum est autem pridie Kal. Februarij, cessitque victoria Suerchero, sed maxima sui exercitus iactura, cæsis innumerabilibus Suecis. Rursum anno M. CCX. bellatum est, Gulstus Keen ibi & rex Suercherus occubuit & dux Folcho, alij quoque multi viri nobiles de Folchongis, cessitque victoria Suecis, Anno M.CCXIIII. Cum defuncta esset regina Dagmor, celebratæ sunt secundæ nuptiæ regis Waldemari, cum filia regis Portugaliæ, qui anno sequenti constituit filium suum Waldemarum regem in placito Wibergensi, qui tamen ante patrem suum mortuus est, anno Domini M. CCXXXI. sepultusque est Reinstadiæ cum vxore sua Dagmar, filia regis Bohemiæ, & cum vxore secunda Boringera, filia regis Portugaliæ, sorore Letueiæ Comitis Flandriæ, quæ obiit Anno M. CCXX. Eisdem temporibus cum Otto Imperator armato milite venisset aduersus Waldemarum regem, occupaturus Holsatiam, si res illi ex voto succederent, verum cum audisset regem Waldemarum sibi cum ingentibus copiis occurrere, in fugam est conuersus, nec quieuit donec vltra Albiam

ventum

ventum esset. Anno Domini M.CCXVI. Waldemarus rex terram Comitis Henrici vltra Albiam paulatim vastare ac populari cæpit, extruxitque duas arces non procul ab Hammaburg. Ducatumque Erico filio suo contulit. Comitatum autem, quem ab Hinrico Comite vindicauit, Nicolao filio suo (quem ex pellice habebat) dedit. Anno M.CCXXIII. dolo captus est rex Waldemarus cum filio Waldemaro, & in Slauoniam deductus. Anno autem M.CCXXVI. grandi pecunia redemptus, anno M.CCXXXII coronatus est Ericus Waldemari filius in regem, & frater eius Abel Iutiæ Ducatum accepit. Anno M.CCXXXIX. idem Ericus duxit vxorem Iuttam filiam ducis Saxoniæ. Igitur cum Waldemarus gloriosè regnasset annis XXXIX, mortuus est M.CCXLI. in cæna Domini, quæ erat quinta Kal. Aprilis: in Ringstede sepultus, regno in optima pace relicto, ac filiis omnibus antea matrimonio iunctis.

ERICVS VI.

ERICVS Waldemari filius, vir bonus ac pius. XCII
Hic multis annis aduersus fratrem suum Abel virum crudelissimum belligeratus est: à quo tandem dolo capitur, capiteque truncatur in vigilia sancti Laurentij, M.CCXLII.

ABEL.

ABEL Erici frater & peremptor, cum duo- XCIII

bus annis male regnasset, à Phrisonibus est interfectus Eiderstadensibus, iusto Dei iudicio, quod ille prius occiderat regnandi cupiditate innocentissimũ fratrem suum, anno M.CCXLII.

CHRISTOPHORVS I.

XCIIII CHRISTOPHORVS frater Erici & Abelis, nullo facinore gloriosus erat. Sub illius Principatu tanta erat plebis rebellio aduersus regem, vt coacta turba irrumpens in arces regias, quas aut destruxit aut prorsus est demolita. Vno scelere euasit infamis: accepit enim Archiepiscopum Jacobum captiuum, quem carceri mancipauit in arce Hagenscow. Cuius causa iam regnum fuit nouem annis sub interdicto. Mortuus est anno Domini M. CCLIX. Circa hæc tempora obseruatum est quiddam in Suetia, quod à temporibus sancti Erici initium habuit. Cum enim in Suetia Vpsalenses sanctum Ericum, in Scania vero Ostgoti Carolum Suerckeri Hack patrem elegissent, constituerunt, vt ex his duabus progeniebus, alternis vicibus, eligerentur reges: quæ constitutio durauit centum annis, vsque ad tempora Bigeri ducis, patris Waldemari, & Magni Ladelaas regum Sueciæ, qui captos dolo præcipuos de Folkengis viros eximios occidit, vt regnum apud illius posteros perseueraret.

ERICVS VII.

ERICVS Klipping erat multis flagitiis opertus, ſacrilegiis, oppreſſionibus, ac infami libidine, ita vocatus, vt omnibus haberetur inuiſus. Igitur anno M.CCLXXXVI. cum ruri ageret venationis gratia, ac nocte beatę Ceciliæ dormiret in villa Finderop Wibergenſis diœceſis, iaceretque cum multis in horreo quodam multu ſoporatus, ingreſſi ſunt clam ſeptem viri præuia laternula, ſtudio armati: quorum vnus regis caput manui innixum graui pugione crudeliter tranſuerberat; cæteri vero inuadentes regis cadauer iam exanime, intulerunt illi vulnera LXX. in vltionem perfidiæ ipſius regis, ac præcipue nefandæ libidinis, qua expugnauerat corruperatque multarum etiam nobilium matronarũ pudicitiam, inter quas etiam fuerat ſtuprata vxor domini Stigoti Andreæ, regni Marſcalci. Iſte Ericus dedit filiam ſuam nomine Sophiam Waldemaro regi Suetiæ vxorem: qui ob ſtuprum eiuſdem ſororis Sophiæ è regno pulſus, habuit Magnum Ladelaas fratrem ſuum regni ſucceſſorem. XCV

ERICVS Menwidt VIII.

ERICVS Menwidt Erici filius, aliquot victoriis aduerſus Teutones inſignis, Roſtochium triumphauit, & iuxta Warnaw turrim extruxit. XCVI

extruxit. Huius tempore Anno M. CCLXXXVII. iuratum est in Dacia à XXVII. viris nobilibus, Dominum Iacobum Comitem Hollandiæ, Dominum Stigotum Marschalcum, Dominum Nicolaum Hallenfezfar, Dominum Petrum Porse, aliosque multos illorum complices, veros esse regis Erici interfectores: qui statim sibi timentes in Noruagiam fugerunt, receptique sunt sub regis Noruagiæ protectione, Anno M. CCXCIII. Mortuus est autem dominus Stygotus quondam interfecti regis Erici Marschalcus, in insula Hielmus, quam arce quadam munierat, vbi regis interfectores tuta habebant præsidia, vnde etiam piraticam exercebant. A Stygoti enim obitu dispersi sunt, ac diuersis locis supplicio affecti. Nam anno statim sequenti captus est Ranelonus, qui extra Roskildiam rota percussus occubuit in vltionem interfecti regis Erici, cuius idem Ranelonus fuerat cubicularius, adeoque proditor infamis. Iste Ericus mortuus est sine liberis M. CCCXIX. cum regnasset annis XXXIII. in Ringstede sepultus: & ad sinistram suam iacet mater sua Agnes regina, vxor regis Erici Wibergis sepulti, filia Alberti Marchionis Brandenburgensis, quæ obiit M. CCCIIII. & ad dexteram eiusdem iacet vxor sua, filia Magni regis Suetiæ, quæ obiit anno M. CCCXIX.

CHRI-

CHRISTOPHORVS II.

CHRISTOPHORVS Erici frater, qui electus XCVII
est anno M.CCCXX. erat regni diademate prorsus indignus ob ignauiam, nec vnquam fortunatus aut felix, adhæc omnis nobilitatis osor, populi vorator. Igitur tanquam perfidus princeps sustinuit multorum rebellionem: quam declinare volens bis è regno fugerat, rediitque spe recuperandi, sed nullo fructu. Nam Holsatis in pignus dederat vniuersam Schaniam. Habebat autem tres filios, Ericum, Ottonem & Waldemarum. Ericum regem constituit, vt vna secum regnaret. verum vterque male regnans, graue odium incurrit. Nam regni proceres fugato patre filium captum carceri manciparunt in arce Hadersleff, qua occasione cæperunt Holsatiæ Comites regnum ambire, nihil non tentantes, vt Danos in perpetuam quandam seruitutem redigerent: quod animaduertentes Danorũ proceres, reuocant ab exilio Christophorum regem, & Ericum illius filium à vinculis absoluunt, qui paulo post breui tempore regnantes calamitosa morte defuncti sunt. Anno Domini M.CCCXXXIII. Dominus Magnus Rex Suetiæ redemit vniuersam Schaniã à Dominis Holsatiæ, qui illam in pignus acceperant à Christophoro rege Danorum, patre Waldemari Duri. Redemptionis autem pretium erat LXX millia marcharum argenti puri; videntes

enim Holſati ob tyrannidem, qua graſſabantur in vniuerſam Schaniam, defeciſſe Schaniæ proceres ad Magnū Smeg Suetiæ regem, coacti ſunt vendere, quod alioqui non fuiſſent diu habituri. Anno Domini M.CCCXL. cum in regno Datiæ adhuc eſſet interregnum, mortuo ſcilicet rege Chriſtophoro, & non dum ex aula Imperatoris reuerſo Waldemaro, Iutiam ſunt hoſtiliter ingreſſi Domini Holſatiæ, Ioannes Dux & Gerardus Comes, eandem mox occupaturi. Cumque Comes Gerardus ad Randuſiam Iutiæ ciuitatem perueniſſet, ac ibidem ſua firmaſſet præſidia, à nobili quodam viro Nicolao Ebbonis, patriæ libertatis ſtudioſiſſimo, nocte interfectus occubuit, cum multis nobilibus ac aliis militibus, quos ſecum in præſidiis ibidem habebat.

WALDEMARVS III.

XCVIII WALDEMARVS cognomento Reprobus, fertur fuiſſe verſutiſſimus, auariſſimus & audaciſſimus, qui cum offendiſſet regnum pauperrimum, ſcilicet à ſuo patre ſpoliatum, ab hoſtibus Alemanis vaſtatum, à quibus tum etiam multæ arces poſſidebantur, mira vafricie vindicauit è poſſidentium manibus, minima ſanguinis iactura, principio regni ſui, ſcilicet Anno Domini M.CCCXL. Vindicauit etiam Schaniam, abuſus ſimplicitate Magni regis, ac dolo exuſtis omnibus eius literis. Anno vero

proxi-

proxime ſequenti vindicata Schania,iam aperto Marte inuaſit Olandiam & Gotlandiam, atque cum crudeliſſime vaſtaſſet vtramque,interfectis in Olandia quingentis viris , in Gotlandia vero duobus millibus;eodem anno amiſit Olandiam, & Gotlandiam, eſt & retenta. Iſte Waldemarus in aſſerendo regno fuit admodum glorioſus. Nam vt illud in libertatem aſſereret,nihil non tentauit:receperat vaſtatum, ſpoliatum,depauperatum,& quodammodo in ſolitudinem redactum,non tam ignauia patris ac fratris, quam exterorum excurſionibus ; ſed liberum ac florentiſſimum reliquit. Hanc tamen illius gloriam obſcurarunt inſatiabilis auaritia ac infamis perfidia , qua violato iureiurando , cœpit tyrannidem exercere aduerſus nobilitatē totius regni, quam etiam extinctam cupiebat, quo crudelius graſſaretur in omnes, iam ſublato metu , qui ſolet eſſe officij cuſtos. Ob hanc enim cauſam pertulit ab ipſis proceribus frequenter rebelliones,non inſidiantibus regi , & crudeli , & formidabili , ſed ſibi magis proſpicientibus ne perirent ; quorum tamen rebellionem crudeliter vlta eſt in multos Margareta illius filia , trium regnorum regina , quantumuis viſa ſit aliis virtutibus ſpectabilis. Erat autem Waldemarus iſte adeo irritabilis in omni re,vt etiam facile fuiſſet fidem relicturus , ni obſtitiſſet religioſus quidam pudor. Nam Romano Pontifici ob tyrannidem ac

 perfidiam

perfidiam interdictum ac excommunicationem minanti, fertur in hæc verba reſpondiſſe. Waldemarus rex &c. Romano Pontifici ſalutem; Naturam habemus à Deo, regnum ab incolis, diuitias à parentibus, fidē vero à tuis prædeceſſoribus, quam, ſi nobis non faues, remittimus per præſentes. Vale. Habebat autem vxorem nomine Helwig, filiam Waldemari ducis Sleſwicenſis, ex qua ſuſtulit præcipue duas filias, vnam, quæ nupſit Haquino Noruagienſium regi. hæc fuit Margareta regina trium regnorum. Alteram, quæ nupſit duci Magnopolenſi, cui genuit duas filias, matrem Erici regis de Pomerania, & Chriſtophori regis de Bauaria. Cum multis annis regnaſſet Waldemarus, mortuus eſt in arce Gayre à ſe extructa, ſepultus Soræ cum patre ſuo, Anno Domini M. CCCLXXV.

MARGARETA.

MARGARETA loco regnauit Waldemari patris, mulier crudeliſſima, ac inferno digna, Suecorum ſententia, verum Danorum opinione Chriſtiana ac religioſa valde, & adeo potentia, fortuna, victoriis, diuitiis ac prudentia glorioſa, vt fortunatiſſimos viros videatur nō ſolum æquaſſe, verum etiam longe ſuperaſſe. Hæc regnante patre nupſit Haquino filio Magni Smeg regis Suetiæ & Norwegiæ, cui vnicum filium genuit, Olaū nomine, Anno Domini M.CCCXLI.

qui

qui fertur ignota morte periiſſe, non dum accepto regno, Anno M. CCCLXXXIIII. Regnauit autem poſt mortem Haquini ſui mariti annis XXXII. Bellum enim ab Haquino cæptum aduerſus Albertum regem Suetiæ illa glorioſe perfecit. Anno Domini M. CCCLXXXIX. miſſo ex Dania grandi exercitu, ſub principe belli domino Iuaro Lucke, pugnatum eſt in Aſle aduerſus Albertum regem, ceſſitque fortuna ipſi Margaretæ victoriam, captuſque eſt Albertus in prælio, vna cum filio ſuo Erico duce, ſimulque cum illis capti ſunt Rodolphus Archiepiſcopus Scharenſis, Dux Magnopolenſis, regis Alberti pater, Comes Holſatiæ, & Comes de Reppin, alij quoque multi Barones, & proceres, interfectis multis militibus plebeis. Nam equites aurati ibidem cæſi fuerunt XIX, exceptis aliis nobilibus, qui numerari non poſſunt. Nam vt erat glorioſa victoria, ita præceſſerat atrox bellum. Captus igitur Albertus & in Daniam ductus, ſex annis in captiuitate durat. Liberatus eſt autem à captiuitate anno M.CCCXCV, circa feſtum Michaelis, hac lege, vt præfixo termino aut ſolueret reginæ LX Marcharum millia argenti puri, aut fieret deditio ciuitatis Holmenſis, aut rediret in captiuitate perduraturus. Cumque nec rediret, nec ſoluere valeret tantam ſummam, ſcripſit Holmenſibus, & mox conſequuta eſt deditio. ſicque obtento vniuerſo regno glorioſe regnauit, pepegitque fædus

illud solemne, quod tria regna coniunxit, quod vtinam durasset in hodiernum vsque diem. Ictum enim erat fœdus hac lege, vt in electione regum, alternis vicibus haberet Suetia primum suffragium, Datia vero alternis. Et quoniam in electione Erici regis Dacia primum habuerat suffragium, mox in electione Christophori regis, etiam primum vsurpabat suffragium: qua temeritate & arrogantia offensi Sueci, statim elegerunt sibi proprium regem Carolum Canuti, maximo vtriusque regni dispendio. Hæc Margareta cum orbata esset posteritatis spe, nimirum mortuo Olauo filio, vocatum ad se Ericum nepotem ex Pomerania, in regem eligendum curauit, anno Domini M. CCCXCVI. cum esset quatuordecim tantum annorum, qui statim anno sequenti Calmariæ est coronatus ab Archiepiscopis Lundensi & Vpsalensi, præsentibus Episcopis Lincopensi, Scharensi, Arengenensi, Arosiensi, Vexionensi, Ariosiensi, Ripensi, Orcadensi, vbi creati sunt ex tribus regnis equites aurati centum triginta tres. Itaq; Margareta cum Erico habebat commune regnum, vsque ad diem mortis suæ, accepitque ille vxorem, filiam regis Angliæ, nomine Philippam, anno M.CCCCVI. Celebratæ sunt nuptiæ Lundis eodem anno, circa festum omnium sanctorum. Cumque diu regnasset, semper cleri amatrix, magno laicorum odio, tandem mortua est, ac Roschildiæ sepulchro

preciosо

precioſo ſepulta anno M.CCCCXII, circa feſtum Simonis & Iudæ.

ERICVS X.

ERICVS filius ducis Pomeraniæ, Waldemari pronepos. Hunc Ericum narrat Suecorum Chronicon, ſic educatum fuiſſe à Margareta regina in omni perfidia & crudelitate, vt Waldemaro nihil fuerit inferior, imo perfidia ſuperior, adeo vt dicant illũ ex Margaretæ vberibus ſuxiſſe quicquid malitiæ illa velut hæreditario iure à patre crudeliſſimo & verſutiſſimo poſſederat. Obteſtata enim ſuper literis, & iuramentis ſeruandis, de fide caſtrenſi non in exteros transferenda, ſolita erat reſpondere; Seruate vos qua poteſtis diligentia noſtras literas, nos curabimus arces ſeruari. Hic Ericus obteſtatus de iureiurando fertur eadem ſententia reſpondiſſe Sueciæ *Eder ja Herre wil jag icke ware.* Huius Erici temporibus fecerunt Alemani grauem irruptionem in regnum Danorum, ſed nullo ſuo commodo, Philippa regina, & ſenatu regni aduerſus illos pugnantibus & vincentibus. Rex autẽ Ericus viſus eſt bellis nihil aliud quæſiſſe, affectaſſe, deſideraſſe, quam ſuorum procerum ac nobilium interitum, ideoque fertur amaſſe bellum, victoriam non amaſſe, ſemper contentus cladem aliquam ſuorum fidelium procerum accepiſſe. Qui cum erga omnes eſſet perfidus & iniquus, Suecis tamen quam

Danis

Danis erat iniquior, aut ſic à Margareta edoctus, quæ Suecis fuerat ſemper duriſſima; aut alio affectu priuato. Nam quo ſemper poſſet Suecis inter * eſſe, ab vtroque regno deturbatus, elegit Gotlandiam inſulam, tanquam exilij tutiſſimum præſidium, vnde pyraticam in Suecos perpetuã exercuit, Danis interim parcens, quibus etiam, recedens & in Pomeraniam rediens, tradidit totam Gotlandiam poſſidendam & aſſeruandam. Aduerſus hunc Ericum, feruntur multa ſcripta accuſationum capita, quibus palam eſt, illum fuiſſe è regno iuſtiſſime profligatum: ac inter cæteras grauiſſimas querelas, XXVII proditiones capitales & infames. Cumque diu regnaſſet, multis adulteriis opertus, voluptatibus deditus, periurio, rapina, perfidia, violentia, tyrannide ac proditione ſceleratiſſima, conſpiratione ſolemni omnium procerum regni publicam libertatem optimo iure aſſeruantium conſternatus, ſibi male conſcius fugit in Gotlandiam, compilatis regni theſauris, ac comitatus vnica concubina præ cæteris chariſſima, cui nomen Cæcilia, quæ non minimam præſtitit expulſionis cauſam, cum eſſet illi multorum malorum incentrix ac conſultrix. Fugit autẽ anno Domini M.CCCCXXXVIII. cum à coronatione ſua regnaſſet annis XIIII.

CHRI-

100. CHRISTOPHORVS III.

Rex CHRISTOPHORVS dux Bauariæ, etiam Waldemari pronepos: hic electus est in Regem consilio Erici regis. Cui si contigisset vita diuturnior, euasisset valde gloriosus, præcipue aduersus petulantiam ciuitatum quæ à gallinis (Henſtede) nomen habent. Nam ad illarum petulantiam coërcendam ac refrenandam (qua etiam regnis ac principibus minitabantur) videbatur valde idoneus: vehementer enim dolebat Lubecam olim à Danis extructam, Danorumque regibus subiectam, sic per proditionem libertatem vindicasse, vt illi nunc dominari cupiat, cui prius subiecta seruiebat. Ad eam igitur rem perficiendam collegit ab vniuerso regno magnam pecuniarum vim. Vnde offensi Aquilonares Iuti, excitata graui seditione, rebellare tentantes, à rege victi sunt, grauiterque mulctati. Cumque duxisset vxorem filiam ~~Iohannis~~ Marchionis Brandenburgensis, nomine Dorotheam, sine liberis mortuus est anno regni sui septimo, Domini ~~M. CCCCXLVII.~~ 1447 in arce Helsingborg. Erat autem iste Christophorus Danis quidem acceptus, Suecis inuisus: quibus tamen ad mortem vsque dominatus est.

101. CHRISTIERNVS ~~I.~~

Centesimus primus rex CHRISTIERNVS, eius nominis primus, filius Theodorici Comi- CI

G tis de

tis de Oldenburg, & Hedwigis sororis Adolphi ducis Slesuici. Electus est autem consilio domini Adolphi ducis Holsatiæ, cuius erat consanguineus, qui ducta vxore Dorothea, præcessoris sui Christophori relicta, vidua, genuit ex illa filiam vnam nomine Margaretam, postea Scotiæ regis vxorē, ac duos filios, Iohannem & Fridericum. Hæc electio facta est anno Domini M.CCCCXLVIII. Huius temporibus plene defecit Suetiæ regnum à fœdere trium regnorum, coronato sibi proprio rege Carolo Canuti filio, eiusdem regni Marschalco; quo tandem expulso ob tyrannidem ac perfidiam, assumptus est Christiernus etiam in Suetiæ regem, sed paruo tempore regnantem, seditionem aduersus illum mouentibus Suecis quibusdam natura factiosis, Carolo iam reuocato ex vrbe Gandauensi, in qua VII annis exilium transegerat. Iste Christiernus cum esset natura clemens, egregiusq; pecuniarum contemptor, nec odij tenax, aut iniuriarum vindex, habuisset suo seculo regnum minime violentum, parum etiam cruentum, si calumniatores quidam illius simplicitate nō fuissent in magnam regni Suetiæ perniciem abusi. Archiepiscopus enim Vpsalensis, Dominus Iohannes Benedicti, vir nobilissimus, falsis delationibus quorundam calumniatorum à rege Christierno captus ac ludibriis affectus multis, in Daniam etiam missus, vbi magna iniuria calamitose vixit. Cuius

tamen

tamen patrocinio ac præſidio Chriſtiernus rex adeptus erat regni diadema. Idem enim Archiepiſcopus ſuccenſus patriæ libertatis amore, odio habens Caroli regis maximam perfidiam, crudeliſſimam tyrannidem, atque inſatiabilem auaritiam, ſemper reſtitit Carolo regi principi perfidiſſimo, quem ſciebat contra trium regnorum ſolemne fœdus, priuatis quorundam ſuffragiis violenter intruſum eſſe regem. Rex tamen Chriſtiernus, deprehenſo calumniatorum dolo, à captiuitate abſolutum Archiepiſcopum in Sueciam magno cum honore remiſit: qui reſtitutus gradui priſtino, contempta captiuitatis iniuria, ad mortem vſque magna Suecorum perfidorum admiratione permanſit regis Chriſtierni regno & Principatui fideliſſimus. Cum igitur Chriſtiernus iſte, grandi pecunia, partim à regni tributis collecta, Holſatiæ ducatum redemiſſet, Sueciam armis viciſſet, Gotlandiam occupaſſet, Erico rege decrepito in Pomeraniam reuerſo, filioque ſuo Iohanni vxorem accepiſſet, vrbemque Romam religionis gratia viſitaſſet, regnaſſetque annis ferme triginta tribus, anno Domini M. CDXXCI. inter Paſcha & Pentecoſten diem clauſit extremum, fortitudine, armis, & victoriis potens; miſericordia, gloria, & magnificentia diues; fide vero & religione pius: ſepultuſque eſt Roſchildiæ, in ſacello quodam à ſe fundato & extructo, atque ampliſſimis poſſeſſionibus donato,

[acuisset in hoc itinere 55000 aureos Rhenanos]

quod ad auſtralem plagam adhæret Baſilicæ beati Lucij Martyris, cuius religioſus cultus & ornatus, ſacræ quoque Diuorum reliquiæ ex vrbe Roma delatæ, quæ ibidē viſuntur, teſtantur Chriſtiani principis religioſam pietatem.

IOHANNES.

CII Centeſimus ſecundus rex IOHANNES, primus eius nominis. Hic vxore ducta nomine Chriſtina, filia domini Erneſti Ducis Miſniæ, genuit duos filios, Chriſtiernum & Franciſcum, & filiam vnam nomine Elizabetam, quæ nupſit domino Ioachimo Marchioni Brandenburgenſi. Iſte Iohannes cæpit regnare ſtatim ab obitu patris ſui Chriſtierni, multiſque annis, nimirum triginta pene duobus, Chriſtiane regnum Danorum moderatus eſt. Nam principio regni ſui, ſequutus conſilium prophanorum procerum, decreuerat moleſtus eſſe viris Eccleſiaſtici ordinis: poſtea vero cum ſentiret prophanos inueterato odio (quo laici ſunt ſemper clericis offenſi) id ſuaſiſſe, ſententiam decreti ſui mutauit. Igitur ad finem vſq; vitæ ſuæ erga clerum fuit optime affectus, deprehenſo procerum dolo. Quod ſi non tanta pietate dilexiſſet vniuerſum clerum, veneratuſque fuiſſet omnia Chriſtianæ religionis ſacra, multa fuiſſent aduerſus cleri libertatem à proceribus quibuſdam tentata, quæ ſucceſſerunt illis ſub principatu regis Chriſtierni famoſi tyranni, ac Friderici

derici primi nuper defuncti. Erat autem rex Iohannes prædítus ſolertia,vt prudenter nobilium quorundam inſania frueretur: quos cum mira comitate ſibi conciliaſſet, ob mutua tamen ipſorum diſſidia,ac quotidianas iniurias, quibus ſe inuicem afflictabant, grauiter in eos animaduertebat: quibus tamen nulla videbatur intollerabilis mulcta, quod omnia leniret incredibili affabilitate. Quod ſi temperaſſet à bello & ſanguine (in quæ tamen caſu magis, quam propoſito inciderat) abſtinuiſſetque ab iniqua ſententia, qua decernebat contra hæredes domini Pauli Laxmand magiſtri equitum, fuiſſet ſane Princeps & optimus & fæliciſſimus. Porro cum in rebus mortalium nihil ſit ab omni parte beatum, & optima quæque deſiderantur verius quam habentur, non minimam laudem merentur ij, qui vitam agentes in deliciis ac opibus, huiuſque caduci ſeculi ſtrepitu ac pompa, multis adulatoribus, calumniatoribus, & paraſitis obnoxij, mediocritatem ſeruare potuerunt. Huic principi bellum meditanti aduerſus dominum Stenonem Sturam, regni Suetiæ gubernatorem, reſtitit Dorothea mater, quamdiu vixit. Nouit enim prudentiſſima mulier, tantam eſſe Suetici populi perfidiam, vt quacunque ratione victi, & ſubiugati, non eſſent tamen diu fidem ſeruaturi. Mortua vero matre pugnauit ac vicit, vix tamen triennio poſſedit, rebellantibus Danis Stenone & Suan-

tone proditoribus perfidiſſimis, maximo in hodiernum diem vtriuſque regni detrimento. Triumphauit autẽ anno Domini M.CDXCVII. 1497. Anno vero M.D.I. 1501 defecerunt ab illo, obſeſſa ac tandem capta in arce Holmenſi regina Chriſtina. Porro cum Suecorum proceres in defectionem aduerſus aliquot reges, tum Daniæ, tum Suetiæ à multis excuſentur; deficientibus tamen omnibus à rege Iohanne, nec apud cordatos Suecos excuſationem habent, quando ipſius regnum fide plenum ab omni violentia, omnique tyrannide liberum fuerat. Quod ſi Waldemari, Margaretæ, Erici, Chriſtophori, Chriſtierni quoque ſecundi regna fuiſſent tam incruenta, tamque procul à tyrannide & violentia, adhuc fortaſſe illibatum trium regnorum fœdus duraſſet, niſi populi alioquin ad ſeditionem nati obſtitiſſet perfidia. vno tantum bello Ditmarſiẽſi fuit infortunatiſſimus, quod geſtum eſt anno Domini M.D. 1500 vbi ſuperis non fauentibus feruntur periiſſe multi viri nobiliſſimi ac clariſſimi. Dicebatur enim vulgo iccirco illos infelici Marte pugnaſſe, quod ante conſcriptam militiam, conſpiraſſent aduerſus cleri & Eccleſiaſticorum libertatem, quorum redditus & poſſeſſiones gloriabantur ſe mox occupaturos, victores bello Ditmarſienſi reuerſos. Quod ſi fælicius ſucceſſerit iis, qui ſub exorto Lutheraniſmo iam ſimilia moliebantur, imo longe maiora, non ſolum in perniciem quorundam

rundam prælatorum, sed in exitium totius cleri, studiorum, literarum, disciplinarum, omniumque sacrorum totius Christianæ religionis, posteritatis esto iudicium. Cæterum bello nauali erat fortunatior, quo frequenter triumphauit, ac præcipue aduersus Lubicenses, perpetuos Danici regni osores. Mortuus est autem peste captus in ciuitate Olburgensi, mense Februario, anno Domini M.D.XIII. Hic Princeps post fata multorum lachrimis est desideratus, etiam illorum qui viuentem auersabantur, quando iam videbant filij principatum minari cruentam tyrannidem, horrendumque & inauspicatum exitum portendere. Hic Iohannes sepultus est Ottoniæ: cuius Epitaphium habeo descriptum, cum Epitaphio vxoris Christinæ.

CHRISTIERNVS II.

Centesimus tertius rex CHRISTIERNVS secundus, Iohannis filius. Hic ex florentissimo regno post patrem accepto, reliquit tam calamitosum, vt nunquam fuerit ab orbe condito calamitosius. Erat enim famosus tyrannus, quia omnibus tyrannis superiorũ seculorum maior, crudelitate, impietate, periurio, sacrilegiis, & perfidia adeo infamis, vt qui Neronem, Phalaridem & Syllam cum hoc contulerit, is semiunciam cum asse contulerit. Cæterum cum sæuitia ac crudelitate sua, quam exercuit in omnis generis homines, tam Ecclesiasticos quam politicos, CIII

Continuatio.

politicos, defunctis etiam non parcens, Proceres regnorum offendisset, pulsus est ab ipsis, patruo, & Lubicensibus in exilium anno Domini M.D.XXII. regni IX. in quo per decennium vixit in Germania. Reuersus cum exercitu in regnum, spe eius recuperandi, captus est, detentusq. in captiuitate vsque ad mortem, quam Callenburgi oppetiit anno Domini M.D.LIX. XXV. Ianuarij: cum vixisset annos LXXVII, & aliquot menses, sepultus Ottoniæ iuxta patrem. Habuit viuente coniuge concubinam, filiam Sidrechti, quæ multorum malorum & bellorum in Septentrionalibus regionibus ansam præbuit. Vxor vero eius fuit Elisabetha vel Isabella filia Philippi regis Hispaniarum & Archi-ducis Austriæ, quæ in sæuissima tempestate Haffniam appulit anno Domini M.D.XV. IX. Aug. mortua anno Domini M.D.XXV. XIX. Ianuarij. sepulta Gandaui, matrona ob pietatem in Deum aliasque virtutes laudatissima. Ex hac nati sunt Philippus, Maximilianus, ambo infantes mortui, Iohannes apud auunculum Carolum V. Imp. in Vngariam mouentem obiit Stembruchi, Anno Domini M.D.XXXII. eodem die quo pater captus est, cum pueriles annos egressus esset, Princeps ingenio præstans. Dorothea nupta Friderico Palatino Electori, anno Domini M.D.XXXII. Christina, hæc coniunx fuit I. Francisci Sfortiæ ducis Mediolanensis, II. Francisci ducis Lotharingiæ, ducta anno Domini M.D.XLI.

FRIDE-

FRIDERICVS I.

FRIDERICVS I. pacificus & humanus Rex CIIII
Daniæ & Norwegiæ, Dux Slesuicensis, Holsatiæ, Stormariæ, Wagriæ & Ditmarschiæ testamento patris cõstitutus: verum cum esset puer nouem annorum in conuentu Kiloniensi frater rex abolito patris testamento cum ipso diuisit has regiones, & reliquit ipsi Gottorp, Tunderen, Haderszleuen, Eile, Stenborch, Trittow, Aldenborch, Plone, Kyle, Canonicatumq. ipsi Coloniæ impetrauit. sed cum ad ætatem peruenisset maturiorẽ, considerans iniquam diuisionem à fratre factam, repetiit legatum paternum ab eodem per cõsiliarios regios, & partem regnorum iure hæreditario addi volebat: verum responso minus iucundo, additis insuper minis; Consiliarij dimissi sunt. Quieuit itaque quoad frater vixit, & eidem militauit contra Ditmarschos Anno Christi M. D. A Christiano II. patruele eadem quæ à fratre petierat requirens, nihil impetrat. Eundem, coniungens se cum proceribus Danicis, & cum illis fœdus contrahens, propter tyrannidem pellit, & curam regnorum Daniæ, Norwegiæque suscipit, anno Domini M. D. XXIII. Hafnienses se dediderũt illi ineunte anno M. D. XXIIII. die trium Regum, quibus Magnum Gye Fridericus præfecit. Ipse vrbem nondum ingressus est. Sed ad Comitia regni generalia proceres regni Hafniam ad

diem Iohannis Baptiſtæ conuocauit. Qui excluſo, ob tyrannidem & perfidiam in Suecos & Danos nobiles perpetratam, Chriſtierno, FRIDERICVM Regem, nobilitatis priuilegia certis articulis incluſa confirmantem, vnanimi conſenſu elegerunt, & die VII. Auguſti coronarunt. Coronatus doctrinam Eccleſiæ à D. Martino Luthero repurgatam publice in templis proponi mandat, Anno Chriſti M. D. XXIIII. Obiit Gottorpij Anno Chriſti M. D. XXXIII. III. Aprilis, ſepultus Sleſwigæ in choro templi Cathedralis, ornatuſque Alabaſtrino monumento, cum vixiſſet annos LVI. & regnaſſet annos X. Vxores habuit duas. Primam Annam, filiam Iohannis Electoris & Marchionis Brandenburgici, ductam Anno Chriſti M. D. mortuam Anno Chriſti M. D. XIIII. III. Maij, ſepultam in Borſholmenſi monaſterio, ſub monumento orichalcino. Ex qua ſuſtulit filium vnum & vnam filiam; CHRISTIANVM III. Daniæ Regem, & Dorotheam I. natam anno Chriſti M. D. IIII. Alberti I. Boruſſiæ Ducis Anno M. D. XXV. vxorem: Alteram Sophiam Bugiſlaui X. ducis Stetinenſis in Pomerania, ductam Kilonij Anno Chriſti M. D. XVIII. vbi etiam mortua eſt Anno Chriſti M. D. LXVIII. ætatis LXX. & vltra, ſepultaque Sleſwigæ, ex qua genuit tres filios, totidemque filias: Iohannem ſeniorem hæredem Norwegiæ, ducem Sleſwici, Holſatię, Stormariæ & Ditmarſchiæ, nutritium

Eccleſiæ

Ecclesiæ & scholarum, mortuum ἄγαμον Hadersleuij Anno Christi M.D.LXXX. 2. Oct. ætatis LIX. sepultum Sleswigæ in crypta regia: Adolphum hæredem Norwegiæ, ducem Slesuic &c. natum anno Christi M.D.XXVI. 26. Ian. & Fridericum natum Anno Christi M.D. XXIX. Episcopum Hildesiensem & Slesuicensem, coadiutorem Bremensem, mortuum Kilonij Anno Christi M. D. LVI. XXVII. Octob. ætatis XXV. sepultum Sleswigæ in monumento auito: Elisabetham natam Anno Christi M.D.XXIIII. nuptam I. Anno Christi M. D. XLIII. Magno duci Megapolensi: & II. Vlrico duci Megapolensi. ex hac nata est filia vnica Sophia, vxor Friderici II. regis Daniæ, &c. Annam peste mortuam Flensburgi, sepultam Sleswigæ. Dorotheam II. nuptam anno Christi M D. LXXIII. Christophoro duci Megapolensi, mortuam Anno Christi M.D.LXXV. * 2. Nouem. sepultam à sorore Elisabetha Gustrouij in monumento Regum Obotritorum. *al' VIII. Decemb.

CHRISTIANVS III.

CHRISTIANVS III. Rex Daniæ & Norwegiæ, Gottorum & Wandalorum, Dux Slesuicæ, Holsatiæ, Stormariæ & Ditmarschiæ, comes Oldenburgensis & Delmenhorstensis, natus Anno Christi M.D. III. XIII. Augusti. Patre Friderico Daniæ regnum tenente, patrium ducatum administrabat; primam Ecclesiarum in- CV

ſpectionem ſuſcepit anno Chriſti M. D. XXVII. commendata rerum Eccleſiaſticarum & viſitationis cura præcipue Eberhardo Widenſeio Theologiæ doctori, quem Magdeburga princeps euocarat, & Hermanno Taſtio, paſtori Flensburgenſi. quibus ex nobilitate, Iohannes Ranzouius aulæ magiſter, Iohannes Reuentlovv, & alij adiungebantur. Electus in Regem Daniæ à proceribus anno Chriſti M. D. XXXV. coronatus à Iohanne Bugenhagio Pomerano, anno Chriſti M.D.XXXVII. Patruelem Chriſtianum II. captiuum detinuit Sonderburgi in inſula Alſen, & poſtea in arcem Kallenborch trãſtulit. Obiit Anno Chriſti M.D.LIX. Kal. Ian. hora V. veſpertina, cum vixiſſet annos LVI. regnaſſet XXIIII. princeps pietate, iuſtitia, æquitate, moderatione, prudentia, ſapientia & reliquis heroicis virtutibus aliis regibus prælucens. Depoſitus primum Odenſehe in Funia, ſed à filio Roſchildam tranſlatus, & monumento alabaſtrino ac marmoreo, cui hæc regio ſeptentrionalis ſimile non habet, honoratus. Vxor Dorothea, filia Magni ducis inferioris Saxoniæ, Angriæ & Weſtphaliæ, nata Anno Chriſti M.D.XI. 9. Iulij, coronata Haffniæ cum marito Anno Chriſti M.D. XXXVII. Obiit Anno Chriſti M.D.LXXI. VII. Octobris, veſperi hora V. ſepulta Sonderburgi, ſed poſtea Roſchildam tranſlata & iuxta maritum humata eſt. ex qua procreauit Fridericum II. Regem Daniæ &c. Annam,

nam, coniugem I. Augusti Electoris Saxonici & Marchionis Misniæ &c. ductam anno Christi M. D. XLVIII. XIIII. Octobris, & mortuam anno Christi M. D. LXXXV. I. Octob. Magnum ducem Holsatiæ, Stormariæ & Ditmarschiæ &c. natum anno Christi M. D. XL. 14. Augusti, Haffniæ, qui factus est Episcopus Orpatensis in Liuonia, dynasta in Osel & Wick, duxitq. in vxorem Mariam Magni ducis Muscouiæ ex patruele neptem, & mortuus est anno Christi M. D. LXXX. Dorotheam vxorem Wilhelmi iunioris ducis Brunsuicensis & Luneburgensis, ductam Anno Christi M. D. LXI. 12. Octobris, & Iohannem iuniorem ducem Holsatiæ, Stormariæ & Ditmarschiæ &c. natum Coldingiæ Anno Christi M. D. XLV. 25. Martij, ducentem in vxorem I. Elisabeth filiam Ernesti Ducis Brunswicensis & Luneburgensis in Embeck & Grubenhagen, Anno Christi M. D. LXVII. Coldingæ in Iutlandia. II. Agnem Hedwigis filiam Ioachimi-Ernesti principis Anhaltini, viduam Augusti Ducis Saxoniæ Electoris &c. Anno Christi M. D. LXXXVI.

FRIDERICVS II.

FRIDERICVS II. Rex Daniæ, Norwegiæ, CVI
Gottorum, Wandalorumque, Dux Slefwicensis, Holsatiæ, Stormariæ & Ditmarschiæ, comes Oldenborgensis & Delmenhorstensis, natus est anno Christi M. D. XXXIIII. I. Iulij, in Ha-

dersleben, electus & coronatus Anno Christi M.D.LIX. XX. Augusti, quo anno Ditmarschios auxilio patruelium Iohannis & Adolphi &c. vicit & subiugauit. Cum Erico XIIII. rege Sueciæ septennale bellum gessit, ab anno Christi M.D.LXIIII. vsq. in annum Christi M.D.LXX. quo interuentu principum pax facta est inter hunc & Erici XIIII. germanum fratrem Iohannem.

His tot ac tantis rebus domi forisque gestis, Fridericus rex quum totum se pacis studiis dedisset, anno M.D.LXXXVII. III. Octob. in prædio Neugardt tentari primum morbo cæpit, qui etsi iugulum statim non petierit, lenta tamen ægritudine corporis vires ita prostrauit, vt finem vitæ rex instare præsentiens, totum se ad animi emigrationem compararit. Tandem igitur omnibus quæ ad morituros pertinent pie sanctéque compositis, Sacramento Cænæ Dominicæ prouisus, in vera ac pia diuini nominis inuocatione firmaque inChristum fide placide constanterque, IIII. April. circa vesperam inter quartam & quintam horam, in Regia arce Anderschow sita in Selandia, annum agens enneaticum quinquagesimum quartum, quum regnum annos viginti nouem tenuisset, magno omnium bonorum mærore decedit, obdormit, ac ex turbulento hoc ad cæleste regnum emigrat. Nam præter heroicam animi magnitudinem, qua tam grauissima bella gessit, felicitatem, auctoritatem, tanta pietate Deum colebat,

tanto amore literas complectebatur, tanta ſinceritate erga confœderatos, tanta virtute & iuſtitia erga cunctos antecellebat, tanta conſtantia Chriſtianam Remp. aſſerebat, tanta in bello magnanimitas, in pace fides culta erat, vt eius morte Eccleſia & literarum ſtudia, & Reſpub. magnum vulnus accepiſſe videri poſſent, ſi non eum filium poſt ſe reliquiſſet; qui paternæ virtutis æmulus, ſpem eius ſanandi certiſſimam ſuſtineret. Ipſo die Paſchatis Regium funus præſtantiſſimo balſamo conditũ, in ſarcophagum poſitum, Anderſchow Roſchildium lugubri pompa deductum, ibidemque regio monumento v. Iunij illatum eſt, comitantibus Illuſtriſſimo, illuſtriſſimique generis Principe ac Domino D. Chriſtiano eius nominis quarto, Daniæ Noruegiæque &c. electo Rege, cum auo ſuo materno illuſtriſſimo principe ac Domino, D. Vldarico, Duce Megapolenſi, Principe Wandalico, Comite Suerinenſi, Regionum Roſtock & Stargardt Domino &c. aliiſq. principibus ac Legatis, in quo ſacello & Chriſtiernus I. proauus, & Chriſtianus III. pater Friderici Regis, vna cum coniugibus, Chriſtina videlicet & Dorothea (quæ ambæ ex familia Saxonica natæ ſunt, illa Erneſti Electoris Saxoniæ, hæc Magni filia ducis inferioris Saxoniæ & Weſtphaliæ) reſurrectionem ad vitam æternam expectant. Sophia vxor Friderici II. Regis Daniæ &c. cuius nuptiæ Haffnię celebratę ſunt anno Chriſti M.D.LXXII.

20. Iulij,

20. Iulij, & sequenti die in reginam Daniæ &c. coronata est. ex qua progenuit Elisabeth anno Christi M.D.LXXIII. 25. Aug. Coldingæ. Annam Sunderburgi anno Christi M.D.LXXIIII. 12. Oct. Christianum Fridericum Friderichburgi, anno Christi M.D.LXXVII. 12. April. Vlricum anno Christi M.D.LXXVIII. 30. Decemb. Augustam anno Christi M.D.XXC. 8. Aprilis. Hedewigem anno Christi M.D.XXCI. 5. Augusti. Iohannem Hadersleuij anno Christi M.D.XXCIII. 26. Iulij.

CHRISTIANVS IIII.

CVII CHRISTIANVS IIII. Rex Daniæ, Norwegiæ, Gottorum, Wandalorumque, Dux Slesuicensis, Holsatiæ, Stormariæ & Ditmarschiæ, comes Oldenburgēsis & Delmenhorstensis, natus Friderichburgi, Anno Christi M.D.LXXVII. 12. Aprilis, regnatque adhuc summa cum laude vtiliter & prudenter hoc anno à partu virginis currente M.D.XCV. Faxit æternus pater Saluatoris & liberatoris Domini nostri Iesu Christi, vt tum ad Ecclesiæ & Reipub. Christianæ Salutem, tum ad familiæ suæ splendorem, & decus immortale propagandum, quam diutissime viuat, regnet & salutaria consilia conferat.

FINIS.

Lon-

FINIS.

ERRATA.

Pag. 10. *vers.* 21. Letra. *p.* 12. *v.* 9. Hic Huguinus. *p.* 28. *v.* 5. CXX. annis. Erunt fortasse plura menda, sed vt spero, ea emendabit lector.

